خراسان روزنامه صبح ایران
.... پنج‌شنبه ۲۶ مرداد ۱۳۹۶ . ۲۴ ذی‌القعده ۱۴۳۸ . شماره ۱۹۶۱۱

کامکارها با ارکستر ملی کنسرت می‌دهند

گروه موسیقی کامکارها با همراهی ارکستر ملی ایران به رهبری سهراب کاشف، چهارشنبه ۲۲ شهریور ماه، آثار هوشنگ کامکار را اجرا می‌کند. به گزارش خبرنگار مهر، کنسرت کامکارها و ارکستر ملی ایران به رهبری سهراب کاشف ۲۲ شهریور در تالار وحدت برگزار می‌شود. اردشیر کامکار، ارسلان کامکار، هانا کامکار، سهراب کامکار، سیاوش کامکار، صبا کامکار، امیرناصر نجبر و احسان امامی در این برنامه حضور دارند.

ناگهانِ شعر

تقدیم به آزادگان عزیز

علیرضا دهرویه

آمدی و بوی قفس می دهی
زخم تنت را به که پس می دهی؟
آمده‌ای حنجره ات مال ما
زخم تنت نور آمال ما
آمدنت آمدنی بوده است
رنگ نگاهت چمنی بوده است
راست بگو با که، کجا بوده ای؟
گرم ملاقات خدا بوده ای؟
آمدی و حرف قفس می زنی؟
تند زدی بال و نفس می زنی
خاطره کنج قفس تازه کن
صبر کن، آهسته، نفس تازه کن
خاک پر از عطر بهاری شده
چشم و دلم آینه کاری شده
سردی من، در قدمت گرم باد
من سرو پا گوش، دمت گرم باد!

عباس باقری

بوی بهاران می دهی ای فرد آزاد
ای از تو خاک میهنم آباد آباد
بنشین به روی چشمم ای پیک بهاری
کز دوری ات آتش به جان ما در افتاد
ای افتخار کشور ای فرزند قرآن!
ای با تو روشن، آسمان از نور ایمان!
بنشین دمی تا بوسه بارد از نگاهم
ما را به لبخندی کن ای آلاله، مهمان
ای گام هایت، سجده گاه شبنم و گل
ای در گلویت، نغمه تب دار بلبل
باز آمدی از شهر غم، منزل مبارک
خاک وطن، فرش قدم های تو ای گل
باز آمدی از سمت شب ای مایه ناز
ای از تو باغ آسمان سرشار آواز
گلبانگ شادی از تو در کوه و در و دشت
پیچیده همچون نغمه قمری به پرواز
ای از تبسم، مهربان تر، مرد صحرا!
از دیدنت، گل کرده اشکم همچو دریا
تا آمدی، بوی بهاران با تو آمد
فرزند توفان، شیر مرد خانه ما

قاسم بای

ای پدر! ای حماسه جوشان!
اسوه غیرت و فداکاری!
دوست دارم دوباره بنویسم
از تو، از روزهای بیداری
روزهایی که نام مردان را
از گلوی تفنگ می خواندند
مادران هم برای لالایی
مثنوی های جنگ می خواندند
شوق پرواز در تو جاری بود
شور میدان، شبی اسیرت کرد
پدرم! ای جوان ترین آیه!
غم ماندن چقدر پیرت کرد
تو نبودی کنار مان امّا
خاطرات چقدر جاری بود
سهم ما از تو قاب عکسی سرخ
سهم ما از تو بی قراری بود
جسم پاکت اسیر بود امّا
جامه سرخی از پریدن داشت
تار و پود تو آسمانی بود
ربّنایت چقدر دیدن داشت
نفس خود را اسیر می کردی
می سرودی شکوه دیگر را
سجده های تو فاش می کردند
اشتیاق جهاد اکبر را
خاک دشمن همیشه شاهد بود
روحت آزاده بود، آزاده
حرف های امام یادت بود
جانت آماده بود، آماده
گاه در بند عشق بودن نیز
اوج آزادی است، آزادی
اوج آزادگی ست آن درسی
که به زندان زندگی دادی
سال های اَسارتت بی شک
با تب انتظار طی می شد
فصل سنگین برگ ریزان هم
به امید بهار طی می شد
آمدی، با تو روشنی برگشت
سَنَدی از حماسه پیدا شد
تک درخت امیدمان آن روز
با نفس های تو شکوفا شد
حال در هر سپیده می بینیم
روی ماه تو ماه تر شده است
پای شیطان شکسته، باور کن
دشمنت رو سیاه تر شده است
زخم هایت روایتی سرخ اند
می ستاییم زخم جاری را
روی پیشانی تو می خوانیم
ادبیّات پایداری را

بررسی نامزدهای نهایی پن آمریکا در سال ۲۰۱۷ میلادی

نگاه آمریکایی

ترجمه و تنظیم: محمد جواد استادی
Ostadi.muhammad@gmail.com

انجمن جهانی پن، مجموعه‌ای است بین‌المللی که از سال ۱۹۲۱ میلادی و با هدف گسترش رابطه و تعامل میان نویسندگان سراسر جهان تأسیس شد. این انجمن در صد کشور جهان در طول سال های گذشته مراکزی را به منظور پیگیری اهدافش دایر کرده است. از جمله مهم‌ترین اهداف این انجمن، تأکید بر نقش ادبیات در توسعه درک متقابل و فرهنگ جهانی، تلاش برای ارتقای آزادی بیان و تبدیل شدن به صدایی قدرتمند برای حمایت از نویسندگان در سراسر جهان بوده است. جالب است که پن در کنار این که یکی از قدیمی‌ترین سازمان‌های بین‌المللی در زمینه ادبیات جهان است، در حوزه سازمان‌های حقوق بشری نیز یکی از کهن‌ترین‌ها به حساب می‌آید. مرکز پن آمریکا، از زیر مجموعه‌های انجمن جهانی پن است که در سال ۱۹۲۲ میلادی در نیویورک فعالیتش را آغاز کرد و از سال ۲۰۱۶ میلادی به نام پن آمریکا فعالیت می‌کند. پن آمریکا، دارای بیش از ۴۴۰۰ عضو شامل نویسندگان، سردبیران و مترجمان است که پیگیری اهداف پن را در ایالات متحده آمریکا بر عهده دارند. البته به جز پن آمریکا انجمن دیگری به عنوان زیر مجموعه انجمن جهانی پن با نام «مرکز پن ایالات متحده آمریکا» در این کشور فعالیت می‌کند.

از جمله اقدامات مجموعه پن، اهدای جوایز ادبی با هدف شناسایی و حمایت از نویسندگان در سطوح مختلف است. مرکز پن آمریکا نیز هر سال در بخش‌های مختلف ادبیات داستانی، غیر داستانی، شعر، ترجمه و... جوایزی اهدا می‌کند. در مراسم دوره بیست و هفتم جشنواره ادبی سالانه این مرکز قرار است از مارگارت اتوود تقدیر و جایزه یک عمر دستاورد ادبی به او اهدا شود. همچنین این مرکز چند روز پیش نامزدهای نهایی اش را برای دریافت جایزه پن در بخش‌های مختلف اعلام کرد. به این بهانه مروری خواهیم داشت بر نامزدهای بخش ادبیات داستانی پن آمریکا در سال ۲۰۱۷ میلادی.

■ تداعی بمب‌های کوچک

کاران ماهاجان، رمان‌نویس و مقاله‌نویس هندی آمریکایی است که برای کتاب «تداعی بمب‌های کوچک» نامزد دریافت این جایزه شده است. ماهاجان در سال ۱۹۸۴ در استنفورد کنتیکت آمریکا متولد شد، اما دوران کودکی اش را در دهلی نو هندوستان گذراند. سپس مطالعات عالی خود را در رشته‌های ادبیات انگلیسی و اقتصاد در دانشگاه استنفورد پیگیری کرد. پس از آن موفق شد در زمینه ادبیات داستانی از مرکز نویسندگان میچنر دانش آموخته شود. او به دلیل تحصیل و مطالعه ادبیات و علاقه به حوزه داستان، فعالیتش را به عنوان نویسنده از همان دوران تحصیل آغاز کرد و هم اکنون به عنوان نویسنده به فعالیت حرفه‌ای مشغول است. از جمله سوابق متنوع این نویسنده می‌توان به سردبیری یک نشریه در سان فرانسیسکو و کار به عنوان مشاور برنامه‌ریزی اقتصادی و شهری در نیویورک و همچنین پژوهشگر در بنگلور اشاره کرد. ماهاجان که با وجود سن کم در حوزه ادبیات با موفقیت‌های زیادی روبه‌رو بوده است اکنون در آستین تگزاس زندگی می‌کند. نخستین رمان ماهاجان «برنامه‌ریزی خانوادگی» نام دارد که از سوی روزنامه مشهور سان فرانسیسکو کرونیکل به عنوان رمانی «شجاعانه، فریبنده و سرگرم کننده» توصیف شد. واشنگتن پست نیز این رمان را «بسیار سرگرم کننده» و «عمیق» توصیف کرد. مک اینرنی نیز این رمان را یکی از بهترین رمان‌هایی دانست که از یک رمان اولی خوانده است. ماهاجان در این رمان تصویری از دهلی نو ارائه کرده است، به گونه‌ای که یک نویسنده هندی این رمان را پرتره‌ای واقعی از دهلی نو مدرن توصیف کرد. این رمان به سرعت به زبان‌های هندی، آلمانی، ایتالیایی، کره‌ای، فرانسوی و برزیلی منتشر و توزیع شد. دومین رمان او «تداعی بمب‌های کوچک» به داستان بمب‌گذاری در یک بازار در شهر دهلی می‌پردازد. این رمان به سرعت با موفقیت مواجه شد و تحسین منتقدان مشهورترین نشریات جهانی را برانگیخت. داوران جایزه کتاب ملی، این رمان را تابلویی حماسی که رویکردی همدلانه دارد، توصیف کردند. رمان روایتی انسانی از سفر از هند به آمریکا و برعکس است که به عشق، ناامیدی، خشم و امروز و فردا می‌پردازد. نیویورک تایمز این رمان را یکی از ۱۰ کتاب برتر سال ۲۰۱۶ میلادی دانسته است. نامزدی دریافت جایزه پن برای رمان دوم، به گسترش شهرت او در کشورهای دیگر کمک شایانی کرده است. ماهاجان از سوی گرانتا به عنوان یکی از بهترین نویسندگان جوان آمریکایی در سال ۲۰۱۷ میلادی انتخاب شده است.

■ بره شیرین بهشت

لیدیا میلت نیز برای نگارش رمان «بره شیرین بهشت» نامزد دریافت این جایزه شده است. او رمان‌نویس آمریکایی است که در سال ۱۹۶۸ میلادی در بوستون متولد شد. میلت تحصیلاتش را در تورنتو کانادا پیگیری کرد و سرانجام برای ادامه تحصیلات عالی خود به دانشکده هنرهای زیبای تورنتو رفت. او که به تحصیل اهمیت بسیاری می‌داد، مدرک کارشناسی اش را در رشته هنر در زمینه مطالعات میان‌رشته‌ای دریافت کرد و همچنین در رشته نویسندگی خلاق از دانشگاه کارولینای شمالی دانش آموخته شد. دریافت مدرک کارشناسی ارشد دانشگاه مشهور دوک نی از دیگر فعالیت‌های آموزشی او به حساب می‌آید. او که یک مدرک کارشناسی دیگر نیز در رشته زیست‌محیطی دارد، مدتی به عنوان نویسنده برای شورای دفاع از منابع طبیعی فعالیت کرد. آثار میلت به دلیل وجود طنز سیاه، تطبیق‌پذیری سبکی و رگه‌های سیاسی از شهرت برخوردار است. نخستین رمان او که «همه چیز خوار» نام دارد و در سال ۱۹۹۶ میلادی منتشر شد، درباره دختر جوانی است که در جنوب کالیفرنیا زندگی می‌کند و از سوی پدر و مادر لاابالی اش مورد آزار قرار می‌گیرد و در نهایت با یک نماینده املاک و مستغلات ازدواج می‌کند. دومین رمان او یک کمدی سیاسی به نام «جرج بوش، شاهزاده تاریکی عشق» است که روایتگر داستان زنی است که با ۴۱ رئیس جمهور آمریکا مواجهه داشته است. سومین کتاب او به نام «زندگی شاد من» در سال ۲۰۰۲ منتشر شد که دارای زبانی شاعرانه است و به مسئله تنهایی فردی که در یک بیمارستان رها شده است، می‌پردازد. رمان چهارم این نویسنده با نام «خیلی زیبا هستم» روایتگر حالات یک فیلم بردار الکلی است. این اثر در سال ۲۰۰۵ میلادی روانه بازار نشر شد. «قلب خالص و پرتقالی» پنجمین رمان اوست که در همین سال منتشر شد و درباره سه فیزیک دان است که مسئول ساخت یک بمب اتمی در فضای روزمره نیومکزیکو هستند. این رمان از فضایی فانتزی، هوشمند و بسیار جذاب برخوردار است. این نویسنده پس از آن شش رمان دیگر را نیز منتشر کرده که هر یک موفقیت‌های خوبی را برای او به ارمغان آورده است. آخرین رمان او که در سال ۲۰۱۶ میلادی منتشر شد و نامزد دریافت جایزه پن نیز است «بره شیرین بهشت» نام دارد. این رمان درون‌مایه‌ای روانی و جنایی دارد که روایتگر ماجرای فرار یک زن جوان به نام آنا از دست شوهر ناسازگارش است. شوهر این زن به جست و جوی همسر و فرزندش می‌پردازد و در این بین در رفتار و زندگی آن‌ها تحولاتی رخ می‌دهد. داستان از طرحی هیجان‌انگیز برخوردار است که در قالب این طرح به مفاهیم مهم و عمیق انسانی می‌پردازد. آثار میلت با استقبال خوب منتقدان و خوانندگان روبه‌رو شده و نامزد دریافت جوایز مهمی چون لس آنجلس تایمز و پولیتزر بوده است.

■ شیرها

بانی نازدم دیگر نویسنده آمریکایی است که با رمان «شیرها» نامزد دریافت جایزه پن شده است. نازدم در زمینه نگارش داستان، رمان، مقاله ادبی و شعر فعالیت می‌کند. آثار ادبی او در مجلات و نشریات مختلفی چون هارپر، ریویو، گرانتا، کنیون و... منتشر شده است. نازدم که متولد کلیولند است، دوران مدرسه را در شیکاگو گذرانده. او دارای مدرک کارشناسی ارشد ادبیات انگلیسی و مطالعات محیطی از کالج کارلتون است. وی همچنین دکترای خود را از دانشگاه کالیفرنیای جنوبی دریافت کرده و در زمینه نویسندگی خلاق نیز به فعالیت پرداخته است. نخستین رمان او با نام «بره» در واقع بخشی از پروژه پایان‌نامه او بود که در سال ۲۰۱۱ جایزه مشهور «فلاهرتی-دونان» را به خود اختصاص داد. این رمان به بررسی رابطه یک دختر بچه یازده ساله و یک دختر میان‌سال می‌پردازد. گفت و گوهای آن‌ها، توجه به آینده و چگونه زیستن، مهم‌ترین دست‌مایه‌های کتاب به حساب می‌آید. دومین رمان او با نام «شیرها» در سال ۲۰۱۶ میلادی منتشر شد. این رمان در جست‌وجوی جاه‌طلبی آمریکایی‌ها برای بهبود زندگی است. زندگی آمریکایی و مسائل مرتبط با آن در یک گستره جغرافیایی مشخص، مهم‌ترین رویکرد این نویسنده آمریکایی در رمانش است.

■ پسر انگشت‌نما

مارتین پوسن چهارمین نامزد نهایی دریافت جایزه پن با رمان «پسر انگشت‌نما» است. این نویسنده و شاعر آمریکایی در سال ۱۹۶۶ میلادی متولد شد. او در لوییزیانا رشد کرد و تحت نفوذ زبان و فرهنگ فرانسوی قرار داشت. او به دلیل علاقه به حوزه ادبیات، به مطالعه آثار نویسندگان مختلفی چون ترومن کاپوتی، دنیس جانسون و جیمز بالدوین پرداخت. همین علاقه باعث شد که خود او نیز نوشتن را تجربه کند. نخستین رمان او در سال ۲۰۰۲ میلادی و با نام «بی‌مکان» منتشر شد. رمان نخست او به موضوع زندگی یک خانواده، مسئله ازدواج و تحقق رؤیای آمریکایی در لوییزیانا می‌پردازد. این رمان مورد تحسین نشریات مختلف قرار گرفت و نامزد دریافت جوایز ادبی مختلفی شد. البته برخی آثار ادبی او از جمله اشعارش به مقوله‌هایی مثل همجنس‌گرایی پرداخته که واکنش‌هایی را نیز به همراه داشته است. نژادپرستی و مبارزه با ایدز از دیگر مقولاتی است که در آثار ادبی او بررسی شده است. در سال ۲۰۰۵ میلادی پوسن وسه نویسنده دیگر از سوی مجله اینستینکت به عنوان پیشگامان سال لقب گرفتند. کتاب دوم او نیز با نام «پسر انگشت‌نما» که شامل داستان‌های مختلفی است مجدد به مسائل مربوط به همجنس‌گرایان می‌پردازد. این کتاب درباره فرزند یک همجنس‌گرا و مسائل مربوط به او ست. به نظر می‌رسد انتخاب نام پوسن در فهرست نهایی جایزه پن آمریکا تا حدی متأثر از فعالیت‌های موضوعی او بوده و ارزش‌های ادبی کمتر لحاظ شده است. این کتاب بلافاصله مورد توجه نشریات مختلف قرار گرفت و ورود به فهرست نهایی پن نیز به شهرت بیشتر این رمان انجامید. قرار گرفتن نام نویسنده‌ای که در حوزه ادبیات منحط همجنس‌گرایی فعالیت می‌کند، خطری بزرگ برای جهان ادبیات و جوایز ادبی به حساب می‌آید. چرا که به کاهش توجه به ارزش‌های ادبی منجر می‌شود که این موضوع با ذات و اهداف ادبیات جهان در تناقض است. به طور کلی می‌توان گفت که مروری بر این جوایز نشان می‌دهد سلیقه و تأکید بر نگاه و فکر آمریکایی در جای‌جای این انتخاب‌ها نمایان است. کمی صبر و مشخص شدن برنده نهایی شاید نشان‌دهنده برخی واقعیات باشد. اما ویژگی مشترک همه این آثار نوعی آمریکایی نگری یا توجه به سبک زندگی آمریکایی بوده است.

هنرهای سنتی

کاری که «شهرزاد» برای زیورآلات سنتی کرد

معاون صنایع دستی سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری گفت: شاید کاری که سریال «شهرزاد» برای زیورآلات سنتی کرد، کمتر کسی می‌توانست انجام دهد. فروش زیورآلات سنتی بعد از پخش این سریال، به نوعی نماد اقتصاد مقاومتی است. به گزارش ایسنا، بهمن نامور مطلق درباره مجموعه «دست‌آفریده‌ها» که قرار است با محوریت تولید فیلم‌های مستند صنایع دستی انجام شود، توضیح داد: بعد از آن که استان‌ها در زمینه هنرهایی که دارند احساس مسئولیت کردند، قرار شد از برنامه «سیمرغ» که هدف آن نمایش ۳۰ فیلم درباره صنایع دستی است، حمایت مالی کنند.

او با بیان این که همکاری صداوسیما با سازمان میراث فرهنگی، صنایع دستی و گردشگری باید بیشتر شود، گفت: ما با صنایع خلاق روبه‌رو هستیم، رسانه و صنایع دستی ارتباط تنگاتنگی با یکدیگر دارند. پیش از این هم فیلم‌هایی مربوط به این حوزه در شبکه مستند، شبکه چهار، خبر و شبکه‌های برون‌مرزی پخش شده است. امیدواریم این همکاری ادامه داشته باشد. سرشت صنایع دستی در حال تغییر است، اما تصویر آن هنوز تغییر نکرده است، پس رسانه می‌تواند در این تصویرسازی با ما همکاری کند.

وی اظهار کرد: ما از برنامه‌های داستانی و پرمخاطب توقع داریم به ما کمک کنند، زیرا وجود صنایع دستی در خانه‌ها و شهرها می‌تواند ذهن ما را تغییر دهد. اگر از صنایع دستی برای چیدمان و معماری استفاده بهینه کنیم، جامعه بهتری خواهیم داشت. امیدواریم بتوانیم تصویر صنایع دستی پویا را که پاسخ‌گوی نسل جوان است، با خانواده مولد پیوند بزنیم، زیرا در برخی موارد می‌بینیم که حتی صدای خانواده‌ها نیز درآمده باشد و آن‌ها اعلام می‌کنند، ما صنایع دستی می‌خریم، اما نمی‌دانیم با آن چه کنیم. امیدواریم بتوانیم جلوه‌های زیبایی از صنایع دستی را به تصویر بکشیم.

محمدرضا جعفری جلوه، مدیر شبکه دو سیما، نیز درباره برنامه «دست‌آفریده‌ها» که قرار است به‌زودی سری دوم آن از این شبکه پخش شود، بیان کرد: اگر به تداوم صنایع دستی واقف باشیم، مشخص می‌شود چرا رسانه باید در این زمینه گام بردارد. صنایع دستی یک امر تجملاتی نیست، بلکه به نوعی جزو لوازم زندگی محسوب می‌شود، حتی جایی که جذابیت بصری آن غالب است، در تلطیف زندگی نقش مهمی دارد.

داوود سماواتی‌یار، تهیه‌کننده و مدیر اجرایی پروژه «دست‌آفریده‌ها» نیز بیان کرد: سری دوم این پروژه در ۳۰ قسمت ۲۰ دقیقه‌ای در هشت استان تهیه می‌شود. به عبارتی رشته‌های صنایع دستی که در حال فراموشی هستند، مستندنگاری می‌شوند. این مجموعه چند تفاوت با مجموعه قبلی دارد؛ از جمله این که ۱۴ کارگردان در آن فعالیت می‌کنند که چهار فیلم‌ساز از میان آن‌ها زن هستند.

معرفی کتاب

یادگار

«یادگار» مجموعه اشعار ثریا امیری نیا (پزشک) است که سال‌ها عضو انجمن ادبی صائب و انجمن قلم خراسان بوده و مقالاتش در روزنامه های خراسان، آفتاب شرق، هیرمند و باغ صائب به چاپ رسیده است. از وی تاکنون چند کتاب منتشر شده که «یادگار» جدیدترین آن‌هاست. این کتاب که انتشارات نوید شیراز آن را چاپ و منتشر کرده، با شمارگان ۱۱۰۰ جلد روانه بازار نشر شده است. غزل، رباعی و اشعار آزاد، این مجموعه را سامان داده است که غزلی از آن را می خوانیم؛

دردم نهان به سینه و لب وا نمی کنم
اسرار دل به زبان بر ملا نمی کنم
چون سایه در سیاهی شب های بی امید
راهی به سوی روز نه پیدا نمی کنم
گویا بلور عشق شکسته، دریغ و درد
دیگر به هیچ جمله مدارا نمی کنم
دل را که جای مهر تو بوده است تا ابد
با عشق و شور تازه ای سودا نمی کنم
صد خامه گر شکست به شرح جفای تو
این را بدان شکوه به هر جا نمی کنم
می جویم هر طرفی آن نگاه پرمهرت
پیدا به غیر عالم رویا نمی کنم
افسون عشق شور حیات است و زندگی
گویم به هر کلامی و پروا نمی کنم
پرسند از تو «ثریا» چرا غم گویی
غم مایه غزل است حاشا نمی کنم

غزلیات و دوبیتی های صادق

«غزلیات و دوبیتی های صادق» برگزیده اشعار محمد صادق بابایی است که انتشارات همسایه آفتاب منتشر کرده است. این مجموعه در برگیرنده تعدادی غزل، رباعی و دوبیتی است که چند رباعی آن را می خوانیم؛

دوشینه به آن خانه دلدار شدم
در حلقه وصل او گرفتار شدم
گفتم صنما عشق رخت ما را کشت
گفتا که مگو هیچ، خریدار شدم

*

ای دوست بیا زبند دنیا برهیم
تا پای در آن وادی پر بار نهیم
میعادگه دلبر جانانه کجاست
ما منتظر جلوه آن پادشهیم

گزارش

گزارشی از آیین گرامی داشت مجید انتظامی

تقدیر از آقازاده هنر

در مراسم تجلیل از سال‌ها فعالیت مجید انتظامی در عرصه موسیقی فیلم، مطرح شد که «در سیاست، آقازاده‌های سیاسی خود را به سیاست می‌چسبانند اما آقازاده‌های هنر به هنر تجلی می‌بخشند.»

به گزارش ایسنا، مراسم تجلیل از مجید انتظامی-آهنگ ساز و نوازنده ابوا- عصر روز سه شنبه در تالار سوره حوزه هنری برگزار شد. در این مراسم افرادی مانند لوریس چکناواریان، هوشنگ کامکار، محمد سریر، مسعود جعفری جوزانی، محمدعلی باشه‌آهنگر، حسام‌الدین سراج، پوران درخشنده، جمال شورجه، رضا میر کریمی، گوهر خیراندیش، اکرم محمدی، حبیب اسماعیلی، همایون اسعدیان، محمدحسین مهدویان و کامران ملکی حضور داشتند.

در ابتدای این مراسم پس از پخش ویدئویی که مروری داشت بر فیلم‌هایی که مجید انتظامی موسیقی آن‌ها را نوشته است، حمید حامی- خواننده- به روی صحنه آمد و قطعه‌ای را اجرا کرد.

لوریس چکناواریان، آهنگ ساز و رهبر ارکستر نیز اظهار کرد: مجید انتظامی نه‌تنها پسر خوبی است بلکه آهنگ ساز بزرگی نیز است و به سینمای ایران خدمت زیادی کرده است. او از خانواده بزرگی است و من به او افتخار می‌کنم.

او همچنین مجید انتظامی را به میوه درخت پدرش عزت‌ا... انتظامی- بازیگر پیش کسوت سینما- تشبیه کرد.

سپس محمدعلی باشه‌آهنگر، کارگردان سینما، بیان کرد: از زمانی که در دانشکده سینما و تئاتر درس می‌خواندم و احساس می‌کردم فیلم نامه‌نویس بزرگی هستم، موسیقی فیلم‌های شما به من انگیزه و احساس زلال شما به من تصویر نو و بدیعی می‌داد. شما زیر سایه پدر بزرگوار نماندید و شخصیتی مستقل پیدا کردید.

او ادامه داد: بسیاری از مردم نام عوامل یک فیلم را نمی‌دانند اما ملودی‌های احساسی شما در ذهن آن‌ها ماندگار است. علاوه بر این در فیلم‌های کوتاه و مستند بسیاری از آثار شما استفاده شده و عجیب است که این ملودی‌ها روی آن فیلم‌ها هم نشسته است.

باشه‌آهنگر اضافه کرد: شما میوه درخت پدرتان نیستید بلکه درخت تنومندی هستید که ما به شما افتخار می‌کنیم.

محمد سریر، آهنگ ساز و رهبر ارکستر، سخنران بعدی مراسم بود که گفت: استاد عزتا... انتظامی سایه بلندی دارند و مشکل است کسی بتواند از زیر سایه او به عنوان فرزند برجسته‌تر خودش را نشان بدهد. مجید از زیر این سایه بلند شد و این بسیار مهم است. او با آثارش، استقلال و وجه مستقلی را از موسیقی متن فیلم نشان داد که در زندگی بسیاری از ما حضور دارد.

او در ادامه اظهار کرد: این موسیقی در ما نفوذ کرده و همگی با این آثار زندگی کرده‌ایم و خاطرات خوشی از آن‌ها داریم. من بیش از ۴۰ سال است که با او آشنا هستم و می‌دانم در چه دورانی با چه زحمت‌ها و گاه کسالت‌هایی آثارش را با کیفیت خوب عرضه و ماندگار کرده است. در بخش بعدی مراسم، بخش‌هایی از مستند «ابوایست» پخش شد.

سپس رضا میر کریمی، کارگردان سینما، با بیان این که مجید انتظامی چندوجهی است، گفت: در وجوه او که نگاه می‌کنیم مجید انتظامی را سرشار از تجربه و عمق نگاه می‌بینیم. او فرد خودخواهی نیست که فقط به خود و کارش فکر کند. میزان تعهد اجتماعی او به هم‌صنف‌هایش زیاد است.

او ادامه داد: من با موسیقی شما خیلی خاطره دارم و خوشحال می‌شوم این افتخار برای من نیز ثبت شود که از موسیقی شما در فیلم‌هایم استفاده کنم.

هوشنگ کامکار آهنگ ساز نیز اظهار کرد: من در جوانی با مجید انتظامی آشنا شدم. او در آن زمان با ارکستر سمفونیک تهران همکاری می‌کرد و از بهترین نوازندگان ابوا بود. در آن دوران این گونه نبود که هر کس بخواهد بتواند وارد ارکستر شود.

سرپرست گروه کامکارها با بیان این که آثار انتظامی را دوست دارد، اضافه کرد: شیوه او با ایده من مطابقت دارد. من معتقد هستم آثار موسیقی باید هویت ملی داشته باشد. استفاده کردن از تم‌های ایرانی بسیار باارزش است. اگر آثار او در خارج توسط ارکستر سمفونیک‌ها اجرا شود برای آن ارزش بسیاری قائل می‌شوند و استقبال زیادی از این آثار می‌کنند. او سپس به حضور ارکستر سمفونیک تهران در جشنواره رونای ایتالیا اشاره کرد و گفت: بهتر بود که در سفر ارکستر سمفونیک تهران به ایتالیا، آثار آهنگ سازان ایرانی نواخته می‌شد.

در ادامه کامران ملکی، کارگردان، نویسنده و بازیگر، با بیان این که از طرف مدیرعامل خانه سینما در این مراسم حضور دارد، گفت: در سیاست آقازاده‌های سیاسی خود را به سیاست می‌چسبانند اما آقازاده‌های هنر به هنر تجلی می‌بخشند.

او اظهار کرد: انتظامی سال‌ها ریاست کانون آهنگ سازان سینما را برعهده داشت. بسیاری از فیلم‌سازان از آثار او الهام گرفتند. کسانی که با او کار کردند، می‌دانند انتظامی چقدر بر نوازندگی موسیقی تاثیر گذاشت. او معتقد است باید نفس نوازنده در اثر حضور داشته باشد تا جان بگیرد؛ کاری که انتظامی کرده، تربیت نوازندگان و حفظ آن‌هاست.

سپس مجری مراسم با اعلام این که گوهر خیراندیش، بازیگر سینما و تلویزیون، به علت کسالت نمی‌تواند بالای سن بیاید از او خواست در جایگاه خود دقایقی صحبت کند. خیراندیش گفت: دردانه هنر امشب ستاره این مجلس است. از او حرف زدن برای من سخت است. من به عنوان یک بازیگر زن از آذر نوش صدر سالک همسر دردانه‌شان تشکر می‌کنم. او نیز هنرمند است. دخترشان نیز که من افتخار داشتم در فیلم ایشان بازی کنم، هنرمند است.

این بازیگر با بیان خاطره‌ای گفت: یک بار با منزل مجید انتظامی تماس گرفتم و او من را از پشت تلفن نشناخت. بعداً تماس گرفت و عذرخواهی کرد و گفت در حال نوشتن نت موسیقی بوده است. این اتفاق نه‌تنها من را دلگیر نکرد بلکه خوشحال شدم با کسی در تماس هستم که شیدایی او در نوشتن موسیقی باعث می‌شود در لحظه کسی را نشناسد. او ادامه داد: مردم آثار او را مانند دیالوگ فیلم حفظ می‌شوند. کارهای او پرسوناژی است که ما می‌شناسیم و من به عنوان یک بازیگر متوجه می‌شوم تک تک آثار او با ما ارتباط برقرار می‌کند.

مسعود جعفری جوزانی، کارگردان سینما نیز در سخنانی اظهار کرد: موسیقی ساختن برای فیلم کار سختی است اما مجید همه حس و وجودش را در ذره ذره فیلم می‌دمد و مانیفست احساس او در فیلم تجلی پیدا می‌کند.

سپس حسام‌الدین سراج، خواننده موسیقی ایرانی گفت: من از مجید انتظامی اخلاق مداری، صبر، متانت و مهربانی آموختم. بزرگ ترین ویژگی یک هنرمند هوشمندی است. چرا امروز همه به مجید انتظامی خوش‌بین هستند؟ زیرا انتخاب‌های او بسیار دقیق بوده و او به ستون فقرات موسیقی و سینما تبدیل شده است.

سراج همچنین بیان کرد که از مجید انتظامی احترام به همسر را یاد گرفته است. او سپس برای سلامتی آقای سینمای ایران (عزتا... انتظامی) دعا کرد.

پس از پخش دقایقی از آثار انتظامی در زمینه موسیقی فیلم، یادداشت سیدضیاءالدین دری، کارگردان سینما، که نتوانسته بود خود را به مراسم برساند، خوانده شد.

تجلیل از مجید انتظامی بخش پایانی این مراسم بود. انتظامی پس از این تجلیل در سخنانی گفت: من دو برگه پر نوشته بودم که درباره آن‌ها صحبت کنم اما الان می‌خواهم صحبت خود را کوتاه کنم تا به تماشای فیلمی بنشینید که دو سال برای آن زحمت کشیده شده است.

او ادامه داد: ما در حوزه موسیقی افرادی را از دست می‌دهیم و بی‌سروصدا از کنار آن‌ها رد می‌شویم. هنوز آن چنان که باید، به موسیقی توجه نشده است. انتظامی سپس از ناصر فرهودی و علیرضا خورشیدفر یاد کرد و از همسرش خواست به روی سن بیاید. آذر نوش صدر سالک پس از آمدن روی سن بر دستان همسرش بوسه زد. انتظامی درباره همسرش آذر نوش صدر سالک، نوازنده چنگ، گفت: او ۴۰ سال در کنار من زحمت کشیده است. او فردی است که ۹ ماهه باردار بود، اما صندلی‌های استودیو را به یکدیگر می‌چسباند و روی آن‌ها می‌خوابید تا من تنها نباشم.